

Verslag 27 oktober 2009

Bijeenkomst Gemeenschappelijke Integratie Agenda
gemeente Utrecht

Actief burgerschap

Colofon

Programmamanager: Radj Ramcharan
Projectleider: Eke Gerritsma
Secretariaat: Alette Saaltink

FORUM, Instituut voor Multiculturele Ontwikkeling
Servicecentrum Integratie
Postbus 201
3500 AE Utrecht
030 297 43 21
info@forum.nl
www.forum.nl

Utrecht, oktober 2009

Opening

Güler van der Wekken
(Alleato)

door de dagvoorzitter Güler van der Wekken

Güler van der Wekken heet iedereen welkom. De bedoeling vandaag is om in aansluiting op het onderwerp vooral veel te doen. Toch is er één inleider die de projecten van vandaag zal introduceren. Bijzonder is dat deze dag niet plaatsvindt in een congrescentrum, maar in een loods in de wijk Overvecht, zodat van hieruit gemakkelijk de wijk in gelopen kan worden naar de projecten.

De dagvoorzitter wordt onderbroken door een act van het STUT-theater.

Act van STUT-theater

Een vrouw is aan het werk (schoonmaken). Zij vertelt dat haar gezegd is dat ze actief moet worden. Maar 's avonds is ze al moe van het werk, en bovendien gaat ze regelmatig naar buurtvergaderingen. Toch wordt haar verteld dat ze actief moet worden. Tijdens het werk wordt ze gebeld door haar dochter. Deze dochter wil later dierenarts worden, maar de leraar van school dacht dat ze dat niet zou kunnen. Sindsdien heeft de moeder afspraken gemaakt met school dat, zodra haar dochter slechte cijfers haalt, zij daarover wordt geïnformeerd. Sinds dat moment ging het een stuk beter met haar dochters schoolprestaties. En nog steeds zegt men haar dat ze actief moet worden....

Na afloop van de act wordt nog kort informatie gegeven over STUT-theater. Het bestaat sinds 33 jaar. De regisseur gaat de wijk in en praat met mensen over hun leven en over de wijk. Van al deze gesprekken worden verslagen gemaakt. Op basis van de ervaringen van de bewoners wordt een stuk geschreven. De bewoners zijn de acteurs en spelen in het stuk. De voorstellingen gaan op tournee in de stad Utrecht, maar ook daarbuiten. Het STUT-theater is gevestigd in de wijk Overvecht.

Wijnand van de Giessen,
*is directeur van Cumulus
Welzijn.*

*Cumulus Welzijn is een
brede welzijnsorganisatie
die werkt in verschillende
wijken in Utrecht
(waaronder de binnenstad,
Oost, Noord-Oost en
Overvecht). De organisatie
werkt voor jong en oud op
diverse thema's en
onderwerpen.*

door Wijnand van de Giessen

Vandaag staat Actief Burgerschap centraal. Het idee achter actief burgerschap is dat mensen mee moeten kunnen doen in de samenleving. Wat is actief burgerschap? Er worden diverse definities gehanteerd. De minister van Onderwijs hanteert de volgende definitie: 'het kunnen en willen deelnemen aan de samenleving'. Evelien Tonkens (bijzonder hoogleraar Actief burgerschap van de Universiteit van Amsterdam) gaat uit van: 'het leren deelnemen aan en verantwoordelijkheid nemen voor de publieke zaak'. Vaak echter wordt door gemeentes actief burgerschap slechts opgevat als deelname aan besluitvormingsprocessen.

Cumulus stimuleert mensen en faciliteert hen zodat zij zelf actief burger kunnen zijn. Cumulus doet dit onder meer via informele netwerken (buurtvaders, buurtaanpak). Hierbij wordt zoveel mogelijk geprobeerd de vragen en antwoorden van burgers aan elkaar te koppelen.

Vandaag worden 3 projecten bezocht in de wijk Overvecht:

1. Het Portiek Café.
2. Het Talentencentrum van Cumulus Welzijn
3. Stichting HIK-ontwerpers

Wijnand van de Giessen vindt het belangrijk de overheid (met name van de stad Utrecht) te wijzen op het volgende. Als de overheid wil dat mensen onderling meer contact hebben, dan moet de overheid ook investeren in het versterken van de (sociale) infrastructuur. Waarover Wijnand van de Giessen zich verbaast is dat bij bezuinigingen eerst wordt gekeken naar het opbouwwerk en het sociaal cultureel werk, terwijl dit eigenlijk de basis is voor actief burgerschap. Volgens hem krijg je vroeg of laat de rekening hiervan gepresenteerd, bijvoorbeeld hoge kosten op het terrein van de zorg. Dit kan hij niet onderbouwen met cijfers, maar volgens Van de Giessen zou het interessant zijn hier onderzoek naar te doen. Hij is benieuwd naar het antwoord op de vraag: wat is de preventieve functie van sociaal werk? Volgens Van de Giessen is dit een belangrijke vraag voor het politieke debat.

Güler van der Wekken steunt het pleidooi van Wijnand van de Giessen, en geeft aan dat alle partners ervoor moeten zorgen dat het welzijnswerk in stand wordt gehouden.

Nu gaan de deelnemers in twee groepen de projecten bezoeken. De begeleiders van de groepen zijn Nathan Rozema (van onderzoeksbureau Extenzio én actief burger) en Annet Meeuwis van Cumulus (gebiedscoördinator).

Wandeling door Overvecht

De wandeling voert allereerst langs het winkelcentrum Overvecht, waar grote veranderplannen op stapel staan. Veranderingen in het winkelgebied verlopen moeizaam, mede omdat een deel van de winkels in handen is van de eigenaren zelf (verenigd in een vereniging van eigenaren). Tegelijk verloopt de participatie van bewoners moeizaam. De enige actieve bewoners zijn oudere autochtone, maar zij vormen geen afspiegeling van de wijk.

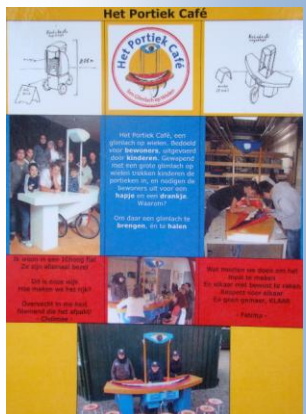
Wandelend door de wijk valt op dat er veel groen is en volgens Nathan Rozema kent de wijk ook veel goede voorzieningen (zwembad, ziekenhuis, winkels et cetera). Desondanks heeft de wijk een negatief imago.

In het winkelcentrum zit een loket van de zorgverzekeraar Agis, die zo direct contact met klanten mogelijk maakt. Deze zorgverzekeraar is erg maatschappelijk ingesteld en heeft ook een gezondheidsconvenant ondertekend, waarbij gestreefd wordt naar meer gezondheid voor bewoners, ook voor niet-Agis-klanten.

Verder voert de wandeling langs de Surinaamse moskee.

Project

Meer informatie over het Portiek Café is onder andere te vinden op de website van Stichting De Bakkerij: www.debakkerij.org (kijk onder Portiek Café)

Het Portiek Café

Het Portiek Café wordt gerund door kinderen uit de buurt. De kinderen zitten op dit moment echter op school en kunnen niet aanwezig zijn in verband met de Cito-toets.

Het project is twee jaar geleden begonnen en is voortgekomen uit een eerder project, het Land van Overvecht. Het waren kinderen die met het idee kwamen de portieken van de flats in de wijk leuker te maken, en dat in te vullen door thee met koekjes te serveren aan bewoners. Samen met een ontwerper is toen een mobiel Café gemaakt, een soort inklapbare kleurrijke bar op wielen. Het Portiek Café gaat iedere week naar een portiek van een flat hier in de buurt. Per keer gaan vier kinderen onder begeleiding van medewerkers van Cumulus na schooltijd naar een flat. Het Café wordt in het portiek geparkeerd, twee kinderen lopen de flat door en bellen bij de bewoners aan en delen een tegoedbon voor een kopje thee uit. Voordat het Portiek Café in een bepaalde portiek komt, is het ook al via een poster aangekondigd.

In totaal doen er 20 kinderen per jaar mee. De kinderen zijn afkomstig van de Mattheusschool en kiezen er zelf voor om mee te doen. De begeleiders vanuit Cumulus geven lessen op school om de kinderen voor te bereiden op het werken met het Portiek Café (onder andere door middel van rollenspel), ook wordt in de lessen het café geëvalueerd. De kinderen met ervaring dragen op hun beurt hun ervaring weer over aan andere kinderen.

Deelnemers van de bijeenkomst zijn benieuwd hoe het in de praktijk werkten of er ook allochtone bewoners op af komen. Volgens de begeleiders gebeurt het inderdaad in de praktijk dat op deze manier bewoners een praatje maken. Vaak zijn ook oudere autochtone bewoners aanwezig, maar ook allochtone bewoners komen naar het Café. Ook iemand van de woningbouwcoöperatie is aanwezig. De partijen die aan dit project meedoen zijn: De Bakkerij, Portaal, Mitros en Bo-ex.

Vervolg wandeling

Na deze kennismaking wordt de wandeling voortgezet. Tegenover de flat waar het Portiek Café stond opgesteld is een speeltuin te vinden, waar volgens Nathan Rozema eigenlijk nooit kinderen gebruik van maken. De speeltuin bestaat uit enkele heuveltjes en klimpalen. Bewoners hebben aangegeven hun kinderen hier niet te willen laten spelen omdat ze er geen overzicht hebben vanwege de heuveltjes. Deelnemers constateren dat dit waarschijnlijk een van de vele speeltuinen in Nederland is

die door een ontwerper wordt bedacht, terwijl dit niet aansluit bij de wensen en behoeften van bewoners.

Dit hele gebied, dit deel van de wijk Overvecht, De Gagel genoemd, gaat op de schop. De gemeente wil zes van de tien flats hier slopen. Maar bewoners zijn hier niet blij mee. Hiervoor is inspraak georganiseerd, waarbij mensen huis aan huis zijn benaderd en geïnformeerd over de plannen.

Verderop is een winkelcentrum, waaraan aandacht is besteed in een van de uitzendingen van Prem Radhakishun. Rondom het winkelcentrum was van alles aan de hand en was het onrustig. Het winkelcentrum ziet er aantrekkelijk uit, met erboven wat duurdere appartementen dan in de rest van de omgeving. Aanvankelijk bleven deze appartementen lange tijd leeg. Dit laat zien dat als je alleen bouwt met stenen en geen aandacht besteedt aan sociale aspecten, dit niet voldoende is. De appartementen en het winkelcentrum zien er goed uit, toch wilde men hier niet graag wonen. Toch is het uiteindelijk wel bewoond geraakt mede door de woningdruk in Utrecht. In een andere stad of plaats had dit wel eens anders af kunnen lopen, volgens Rozema.

Websites:

Moedercentrum
zie website Movisie:
www.moedercentra.nl

Cumulus:
www.cumuluswelzijn.nl

Het Talentencentrum:
[www.cumuluswelzijn.nl/
Volwassenen/Allochtonen/
Talentencentrum.aspx](http://www.cumuluswelzijn.nl/Volwassenen/Allochtonen/Talentencentrum.aspx)

Talentencentrum

De drie workshopleiders worden uitgenodigd de belangrijkste bevindingen uit de workshops te rapporteren.

Cintha Tubbing van Cumulus licht toe wat het Talentencentrum doet. Het Talentencentrum is voortgekomen uit het Moeder-kindcentrum. Dit is ooit ontstaan op verzoek van vrouwen uit de wijk, maar is later opgehouden. Eventuele informatie over het moeder-kindcentrum is te vinden op de website van Movisie (zie hiernaast). Daarna is het Talentencentrum gestart. Het Talentencentrum is een voorziening voor wijkbewoners die aan hun talenten willen werken. Dit kan variëren van het opzetten van een eigen bedrijf tot het werken aan zelfvertrouwen. Twee keer per week is er een inloop voor vrouwen. Daarbij wordt gesproken over diverse thema's. Hierbij wordt onder andere gekeken naar welke vervolgactiviteiten opgestart kunnen worden. Vanuit het Talentencentrum wordt begeleiding geboden bij het uitvoeren van ideeën van de mensen zelf. Centraal staat dat bewoners het zelf moeten doen. Maar dat vergt veel begeleiding.

Er wordt een overzicht gegeven van de activiteiten: cursus Engels, wijkoppas waarbij vrouwen getraind worden voor die 'functie' en vervolgens als oppas van kinderen van andere cursisten kunnen fungeren. Het oppassen zelf vindt plaats vlakbij de trainingen, zodat het moeders gemakkelijker wordt gemaakt cursussen te volgen. Ook zijn er mogelijkheden voor individuele trajectbegeleiding. De taalles 'Let's Talk' is een grote trekker, daar komen vrouwen op af omdat ze ervan gehoord hebben.

Verder wordt bijvoorbeeld begeleiding geboden bij het organiseren van feesten. Vrouwen kunnen hier veel van leren. Een vraag van een van de deelnemers is hoe lang het duurt voordat allochtone vrouwen zelf trainingen kunnen geven. Dit blijkt afhankelijk van de vrouwen. Voor analfabete vrouwen is het een lang traject.

Er wordt samengewerkt met diverse groepen en partners in de wijk en stad. Belangrijk is dat de projecten voortkomen uit de vraag en behoefte van de bewoners.

Moeilijke doelgroepen

Volgens Cintha Tubbing worden via het Talentencentrum ook veel moeilijk bereikbare vrouwen bereikt. Stap één is hen te vinden en uit huis te halen. Dit gebeurt bijvoorbeeld via school, en via via. Zodra je vrouwen uit die doelgroep binnen hebt, kun je hen weer inzetten om anderen erbij te betrekken. 'Oudkomers'

zijn bijvoorbeeld een lastige doelgroep. Nieuwkomers moeten verplicht een inburgeringscursus doen en stromen vaak wel door, maar voor oudkomers geldt die verplichting niet. Vooruitgang in deze groep gaat langzaam, maar op een gegeven moment kunnen deze vrouwen wel opschriften lezen en hun handtekening zetten. Soms is de vooruitgang ook dat ze mondiger worden, dat ze leren 'nee' te zeggen tegen iemand, bijvoorbeeld omdat ze naar cursus moeten. Door hun toegenomen mondigheid krijgen ze vaak ook meer plezier in het leven.

Het is een sneeuwbaaleffect, want doordat vrouwen hier op cursus zitten horen ze van anderen ook dat je ook kunt leren fietsen, of kunt leren computeren.

Voordeel van groepsles

Cintha Dubbing wijst nog op een tegenstrijdigheid. Het beleid is er vooral op gericht de moeilijke doelgroepen individueel te begeleiden. Maar de praktijk laat zien dat bewoners juist via een groep informatie uit wisselen en verder komen. Soms is het gewoon aan de slag gaan de beste remedie om vooruit te komen. Als voorbeeld wordt genoemd de Bosnische vrouw die niet bij de les op kwam dagen. Vanuit het centrum is gebeld en toen bleek dat ze gevallen was en niet kon lopen. Een andere cursusdeelnemer (een Servische vrouw) is haar toen op gaan zoeken.

Ook wordt gevraagd naar het leiderschap van vrouwen. Is daar kader voor? Volgens Cumulus is dat aan de vrouwen zelf. Er zijn wel vrouwen die doorstromen naar leidinggevende functies, maar die werken dan voor Cumulus zelf of elders. Dat is juist ook de bedoeling volgens Cintha. Cumulus vindt het niet wenselijk dat vrouwen blijven hangen uit veiligheid, maar wil graag dat vrouwen doorstromen en verder gaan. Over dit onderwerp ontspint zich een levendige discussie, met name betreffende de vraag in hoeverre er echt mogelijkheden zijn voor bewoners die zelf met ideeën en initiatieven komen. Kunnen zijgebruik maken van gemeentelijke gelden die hiervoor beschikbaar zijn? Volgens Cintha Dubbing is dit een brug te ver, omdat het vooral veel begeleiding vraagt bewoners met eenvoudige vragen verder te helpen en te ondersteunen bij het ontwikkelen van hun talenten. Vanuit de deelnemers wordt nog het voorbeeld genoemd van een vereniging van Turkse vrouwen op Kanaleneiland. Deze vernieuwen regelmatig het eigen kader.

De tijd dringt, daarom wordt de discussie afgebroken. Wel wordt nog gewezen op de website van Cumulus.

Project

Website:

www.hik-ontwerpers.nl

Stichting HIK-ontwerpers

De deelnemers worden ontvangen in wat de HIK-ontwerpers zelf de 'ontwerpgarage' noemen, een laag gebouwtje, pal aan de parkeerplaatsen bij het winkelcentrum en gelijk naast de warmtekrachtcentrale. De ontwerpgarage is een broedplaats voor creativiteit en is opgericht door studenten van de Hogeschool van de Kunsten Utrecht (HKU). De studenten wilden een project doen met bewoners en hadden het idee iets te doen met de warmtekrachtcentrale.

HIK staat voor Heldere Innovatieve Kunsten. De HIK-ontwerpers zijn opgeleid als urban designers aan de HKU. De activiteiten spelen zich af op de volgende terreinen: Urban Community, Urban Design en Urban promotion.

Urban promotion

Een voorbeeld van Urban Promotion is de bijdrage van HIK-ontwerpers aan het Tandemfestival in de wijk. Voor dit festival hebben zij de vormgeving gedaan. De ontwerpers proberen hierbij met zo goedkoop mogelijke materialen een zo groot mogelijk effect te bereiken. Zo hebben ze de laatste keer met afzetlint een soort dakconstructie gemaakt, en met plakband op de grond ook vormgeving aangebracht. Op deze manier wordt een saai gebouw of saaie omgeving aangekleed. Deze manier van werken is een passie van de HIK-ontwerpers, omdat je hierbij heel creatief kunt zijn en veel mogelijk is. Omdat de vormgeving maar een korte looptijd heeft, hoef je hiervoor niet geen vergunningen aan te vragen en te voldoen aan allerlei regelgeving.

Urban Design en urban community-projecten

Een voorbeeld van Urban Design is het ontwerpen van een nieuw straatprofiel in Wijk bij Duurstede. Via deze designopdrachten halen de ontwerpers geld binnen zodat het hen mogelijk maakt aan andere opdrachten en activiteiten tijd en aandacht te besteden, bijvoorbeeld aan de Urban Community Art-projecten.

De ontwerpers leggen uit dat bij herontwikkeling van wijken vaak pas op een heel laat moment bewoners gevraagd wordt te participeren, vaak eigenlijk alleen om toestemming te geven voor wat al bedacht is. HIK-ontwerpers zien dit anders, en willen mensen veel eerder betrekken.

Identiteit van Overvecht

Aanvankelijk zijn ze begonnen met de vraag hoe ze de wijk Overvecht meer een eigen identiteit zouden kunnen geven. De

wijk staat niet goed bekend, is zo groot en gelijkvormig dat kinderen soms letterlijk verdwalen. In de Volkskrant werd op een gegeven moment geschreven over Overvecht als de wijk waar mensen altijd chagrijnig zijn. Daarom de voor hen boeiende vraag: hoe kun je hier verandering in aanbrengen?

Zij hebben er voor gekozen iets te doen met fotografie. Bewoners is gevraagd foto's te maken van wat ze mooi vinden en wat ze lelijk vinden. Daarna zijn een aantal foto's geselecteerd en aan bewoners van flats voorgelegd. Dit deden de HIK-ontwerpers door partytenten op te zetten voor een portiek van een flat, vervolgens bij mensen aan te bellen en hen uit te nodigen beneden te komen en aan te geven welke foto zij mooi vinden voor op hun flat. Daarnaast waren mensen uit een flat ook persoonlijk uitgenodigd op een bijzondere manier. Om zoveel mogelijk mensen te bereiken was een foto gemaakt van hun eigen balkon, en zijn mensen via die persoonlijke uitnodiging gevraagd mee te denken bij de selectie van de foto's. Deze manier van werken werkte heel goed. Ze hebben op deze manier zeker de helft van alle flatbewoners bereikt. In de partytenten is ook veel gesproken over de keuze. Het goede hiervan was dat mensen een duidelijk gespreksonderwerp hadden en met elkaar in gesprek gingen over de foto's. Op basis van de voorkeuren van bewoners zijn in totaal zes foto's gekozen die nu ook daadwerkelijk in zeer groot formaat op de zijkanten van een aantal flats zijn aangebracht. En wat het doel was, het geven van een identiteit, lijkt hiermee ook (in ieder geval deels) gelukt. De foto's worden nu soms concreet gebruikt voor het aangeven van een route: 'bij de (foto van de) hond, rechtsaf.'

Vastbijten

Dit oorspronkelijke project is goed verlopen, maar de aanloop er naar toe heeft heel veel tijd gekost. Om mensen te bereiken en mee te laten doen, is er door de ontwerpers les gegeven op scholen, zijn presentaties gegeven in het cultuurhuis Stefanus, en is contact gezocht met een lokaal radiostation.

De verklaring voor hun succes? Volgens de ontwerpers hebben mensen die binnen het welzijnswerk werken vaak kleine banen, en is er niemand die zich echt in een project vastbijt, of de kar trekt. Zij hebben zich als ontwerpers hier echt in vastgebeten en zijn bijna letterlijk altijd bereikbaar, ook 's nachts. En ze zijn heel flexibel. De deur van de ontwerpgarage staat letterlijk altijd open, op het raam buiten staat in grote letters: 'kom binnen!', en gordijnen zullen hier nooit worden opgehangen.

De ontwerpers zijn zelfstandige ondernemers verenigd in een vereniging zonder winstoogmerk. Door deze kleine schaal en de locatie waar wordt gewerkt is de overhead heel klein en kunnen de kosten laag worden gehouden. Inkomsten worden gegenereerd door de Urban Design projecten, en de andere projecten worden verder ondersteund met subsidies van de Gemeente Utrecht, woningbouwverenigingen, maar ook Unilever is sponsor. Dit laatste werkt heel goed. Unilever kan hiermee een maatschappelijke bijdrage leveren.

Open deur

Er komen nu vaak wijkbewoners binnenlopen. De koffie staat altijd klaar, en er is altijd iemand die tijd neemt om bezoekers te ontvangen en uitleg te geven over wat ze doen. Soms komen mensen binnen die al een concrete vraag hebben, soms willen mensen alleen maar weten wat ze doen. Door te vertellen over hun werk, komen soms vanzelf ideeën opborrelen bij bewoners. Op deze manier levert het fysiek aanwezig zijn in de wijk dus al een bijdrage aan het denken over en het stimuleren van de leefbaarheid.

Het probleem bij gemeenten en welzijnsinstellingen is volgens de HIK-ontwerpers vooral de afstand tot de bewoners en burgers. Er is wel beleid, maar een grote afstand tot bewoners. Als je naar de gemeente gaat, loop je letterlijk tegen een balie aan en wordt gevraagd voor wie je komt. Maar soms weet je dat zelf niet, als je alleen maar een idee hebt. Wat de HIK-ontwerpers doen of proberen te doen, is die afstand te overbruggen, bijvoorbeeld door een idee of aanvraag van een bewoner handen en voeten en beeld te geven. Als voorbeeld wordt genoemd een man die hier binnenkwam en een aanvraag wilde doen voor het

leefbaarheidsbudget in verband met mogelijkheden voor het uitlaten van zijn hond. De man had zelf een idee, de ontwerpers hebben zijn aanvraag handen en voeten gegeven en zijn aanvraag richting gemeente begeleid.

Goodwill

Het voordeel van de huidige situatie is dat ze veel goodwill hebben opgebouwd door wat ze al gedaan hebben. De gemeente kent hen, de instellingen kennen hen. Als ze nu met een nieuw project komen (bijvoorbeeld extra foto's op andere flats) gaat het allemaal veel sneller. Dan zegt de gemeente: Jullie hebben dit al eerder gedaan, ga je gang maar. Dat is een groot voordeel. Ook hebben ze zelf op basis van hun ervaring een soort draaiboek voor projecten ontwikkeld, zodat bij nieuwe projecten het wiel niet opnieuw hoeft te worden uitgevonden.

In de praktijk kost deze manier van werken dus veel tijd, maar de HIK-ontwerpers benadrukken dat het ook heel leuk is. Mensen in de wijk zelf blijken ook hele goede ideeën te hebben.

Doel is om op deze manier door te gaan, en voorlopig ook op deze locatie te blijven werken.

Reacties op de projecten

Bij terugkomst in de Vechtclub worden nog kort de reacties gepeild van deelnemers op de projecten. Met name de HIK-ontwerpers worden genoemd als inspirerend en enthousiasmerend, vanwege hun bevoegenheid in hun omgang met bewoners. Ook het Talentencentrum werd interessant bevonden omdat daar allerlei verschillende projecten en activiteiten in elkaar grijpen.

Daarnaast wordt ook de kleinschaligheid van de bijeenkomst en diversiteit van de deelnemers gewaardeerd. Het informele karakter van het wandelen door de wijk maakt het mogelijk zowel contact te maken met de aanwezige mensen van ministeries, als met collega's uit andere plaatsen.

Over het algemeen wordt de dag erg positief gewaardeerd. Hier en daar zijn tussen deelnemers ook al onderling concrete vervolgspraken gemaakt.

Afsluiting

door de dagvoorzitter Güler van der Wekken

Güler van der Wekken
(Alleato)

De dagvoorzitter bedankt de aanwezigen en wijst op de volgende bijeenkomst die in het kader van de Gemeenschappelijke Integratieagenda plaats zal vinden in de regio Utrecht: dit zal zijn in februari 2010, en heeft als onderwerp: Jeugd.

Gemeenschappelijke Integratie Agenda - Datgene wat ons bindt

Dit is een bijeenkomst in het kader van de gemeenschappelijke integratieagenda: "Datgene wat ons bindt". De gemeenschappelijke integratieagenda is een handreiking voor gemeenten. Deze kunt u downloaden via www.forum.nl/integratieagenda.

De handreiking beoogt meer samenhang te creëren tussen de activiteiten van Rijk en gemeenten op het gebied van integratie. Gemeenten en Rijk kunnen zelf bepalen hoe en op welke wijze men de handreiking wil gebruiken in hun beleid. De gemeenschappelijke integratieagenda is te gebruiken bij het vormgeven en uitvoeren van integratiebeleid. Naast een visie op integratiebeleid bevat de agenda ook concrete handvatten om mee aan de slag te gaan.

De gemeenschappelijke integratieagenda is een levend document. Steeds weer wordt de agenda aangepast aan actuele ontwikkelingen, praktijkervaringen en veranderende inzichten. Om dit proces te stimuleren, worden thematische bijeenkomsten georganiseerd voor personen en organisaties die landelijk, lokaal of regionaal werken op dit terrein. De coördinatie hiervan is in handen van FORUM, Instituut voor Multiculturele Ontwikkeling. Het gaat om 63 themabijeenkomsten in de verschillende provincies over een periode van drie jaar. De organisatie van de bijeenkomsten is in handen van provinciale instellingen, ondersteund door FORUM.

Informatie

Voor meer informatie over de GIA bijeenkomsten:
www.forum.nl/integratieagenda

Voor overige vragen op het gebied van integratie(beleid):

Servicecentrum Integratie
FORUM
tel: 030 - 297 4123
e-mail: si@forum.nl
website: si.forum.nl

Deze bijeenkomst werd georganiseerd door de gemeente Utrecht in samenwerking met Alleato en Cumulus Welzijn en ondersteund door FORUM, instituut voor multiculturele ontwikkeling. Deze bijeenkomst werd mede mogelijk gemaakt door het ministerie van VROM.

